

Alojzij Šuštar

SPOMINSKA MAŠA 8. JULIJA 1990
V KOČEVJU*

* Gradivo se nahaja v Nadškofijskem arhivu Ljubljana 336, Alojzij Šuštar, šk. 38.

SPOMINSKA MAŠA 8. JULIJA 1990 V KOČEVJU

UVOD

Zbor: O srečni dom nad zvezdami, kjer bivajo vsi blaženi, * predragi bratje in sestre, ki so ločili se zemlje. * Obrisal Bog je njih solze, nič več bolesti ne trpe, * minil je jok, minila smrt, veselja raj jim je odprt. * Presrečni bratje in sestre, ki v Bogu se radujete. * Vodite nas v nebeški raj, kjer bomo srečni vekomaj!

Življenje naše kratko je, končali bomo romanje, * odšli nad zvezde v pravi dom in tam, živeli z Jezusom. * Tam bomo našli drage vse, ki v Bogu so odšli z zemlje. * Minil bo jok, odšla bo smrt, nebeški raj nam bo odprt. Presrečni bratje in sestre, ki v Bogu se radujete. * Vodite nas v nebeški raj, kjer bomo srečni vekomaj!

Nadškof: V imenu Očeta in Sina in Svetega Duha.

Vsi: Amen.

Nadškof: Milost našega Gospoda Jezusa Kristusa, ljubezen Boga Očeta in občestvo Svetega Duha z vami vsemi.

Vsi: In s tvojim duhom.

Nadškof: Zbrali smo se v Kočevskem Rogu, da opravimo simbolični krščanski pogreb, ^{domobrancev} mašo zadušnico in molitve za vse žrtve vojnih in povojnih let. Vas vse pozdravljam v imenu našega Odrešenika in Gospoda Jezusa Kristusa, ki je za žive in mrtve pot, resnica in življenje. Z nami so v duhu vsi, ki bi radi prišli sem, a jim to ni mogoče, posebno še naši rojaki po svetu.

Povabim vas, da se zunanje in notranje pripravimo na srečanje z živim in svetim Bogom, ki bo navzoč med nami v evharistični daritvi. Ponižno priznajmo svoje grehe in prosimo odpusčanja.

Nadškof: Vsemogočnemu Bogu

Vsi: in vam, bratje in sestre, priznam, da sem grešil v mislih, besedah in dejanju, mnogo dobrega opustil in slabega storil. Žal mi je, zelo mi je žal. Zato prosim sveto Devico Marijo, vse angele in svetnike in tudi vas, prosite zame Boga, nebeškega Očeta.

- 2 -

Nadžkof: Usmili se nas, vsemogočni Bog, odpusti nam naše grehe in nas privedi v večno življenje.

Vsi: Amen.

Zbor: Gospod, usmili se. Kristus, usmili se. Gospod, usmili se.

Nadžkof: Molimo. Bog, vsemogočni Oče, tvoj Sin je umrl in vstal od smrti, tako nam pravi naša vera. Naši bratje so v veri v to skrivnost zaspali, naj tudi po njej veselo vstanejo. Po našem Gospodu Jezusu Kristusu, tvojem Sinu, ki s teboj v občestvu Svetega Duha živi in kraljuje vekomaj.

Vsi: Amen.

BESEDNO BOGOSLUŽJE

Bralec: Berilo iz pisma apostola Pavla Rimljanom.

Bratje! Kaj bomo torej rekli k vsemu temu? Če je Bog za nas, kdo bo zoper nas? On ni prizanesel lastnemu Sinu, temveč ga je dal za nas vse. Kako nam torej ne bo z njim podaril tudi vsega drugega? ³³Kdo bo obtoževal božje izvoljence? Bog opravičuje! Kdo bo obsojal? Kristus *Jezus*, ki je umrl, še več, je vstal od mrtvih in sedi na božji desnici ter prosi za nas? Kdo nas bo ločil od ljubezni, s katero nas ljubi Kristus? Mar stiska ali nadloga, preganjanje ali lakota, nagota ali nevarnost ali meč? Toda v vseh teh preskušnjah zmagujemo po njem, ki nas je vzljubil. Zakaj prepričan sem: ne smrt ne življenje, ne angeli ne poglavarstva, ne sedanjost ne prihodnost, ne oblastva ne visokost, ne globokost ne kakršnakoli druga stvar nas ne bo mogla ločiti od ljubezni, s katero nas ljubi Bog v Jezusu Kristusu, našem Gospodu. To je Božja beseda.

Vsi: Bogu hvala.

Zbor: Gospod je moja luč in moja rešitev.

Vsi: Gospod je moja luč in moja rešitev.

Zbor: Gospod je moja luč in moja rešitev, * zato se ne bojim nikogar. * Gospod je varuh mojega življenja, * pred nikomer ne trepečem.

- 2 -

- 3 -

Vsi: Gospod je moja luč in moja rešitev.

Zbor: Samo to želim od Gospoda in goreče prosim,* da bi užival njegovo naklonjenost,* prebival v njegovi hiši vse dni življenja * in ob čudoval njegovo svetišče.

Vsi: Gospod je moja luč in moja rešitev.

Zbor: Verujem, da bom gledal božje dobrote,* in jih užival v deželi živih. *

Upaj v Gospoda, bodi pogumen,* naj se ti okrepi srce, upaj v Gospoda.

Vsi: Gospod je moja luč in moja rešitev.

Zbor: Aleluja.

Vsi: Aleluja.

Zbor: Če pšenično zrno ne pade v zemljo in ne umrje, * ostane samo.

Vsi: Aleluja.

Diakon: Gospod z vami.

Vsi: In s tvojim duhom.

Diakon: Iz svetega evangelija po Janezu.

Vsi: Slava tebi, Gospod.

Diakon: Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: "Resnično

resnično vam povem: če pšenično zrno ne pade v zemljo in ne umrje, ostane samo; če pa umrje, obrodi obilo sadu. Kdor ima rad svoje življenje, ga bo izgubil; kdor pa svoje življenje na tem svetu zaničuje, ga bo ohranil za večno življenje. Če kdo hoče služiti meni, naj hodi za menoj, in kjer sem jaz, tam bo tudi moj služabnik. Če kdo služi meni, ga bo počastil oče." "Zdaj je moja duša vznemirjena. In kaj naj rečem: Oče, reši me iz te ure? A zaradi te ure sem vendar prišel. Oče, poveljaj svoje ime!"

Nadškof: Današnja nedelja je edinstven dan v zgodovini slovenskega naroda. Cerkev v Sloveniji obhaja danes zunanjo slovesnost sv. Cirila in Metoda, naših blagovestnikov, ki sta nam prinesla vero in temelje omike. Mi pa smo zbrani na kraju smrti in smrtnega molka, ki je trajal dolga leta v zamlčanosti dogodka in nedostopnosti kraja. Danes javno opravljamo simbolični krščanski pogreb domobrancev, ki so tu ali drugje našli svojo smrt. S tem simboličnim krščanskim pogrebom in mašo

- 4 -

zadušnico stopajo v javnost in enakopravnost v slovenskem občestvu mrtvih in živih.

Krščanski pogreb, ki ga sicer nočemo nikomur vsiljevati, mašo zadušnico in molitve za mrtve pa opravljamo tudi za vse druge žrtve vojnih in povojnih let, tu v Kočevskem Rogu in drugod, za ^{slovenske} ~~žrtve~~ partizanov, ki so padli v boju, za vse druge žrtve vojne, Hrvate, Srbe in pripadnike drugih narodnosti, ki so kakor koli in kjer koli našli smrt. Bog daj vsem večni mir in pokoj.

Smrt je najbolj gotovo, a tudi najbolj skrivnostno dejstvo. Nikomur ni znano, kdaj, kje in kako bo prišla smrt. Toliko je nenadnih, nepričakovanih smrti mladih in ljudi v najboljših letih. Takrat se z vso ostrino postavlja vprašanje: Zakaj? Ti, ki so v Kočevskem Rogu ali drugod našli nasilno smrt na tako hud način, nam toliko bolj posavljajo vprašanje: Zakaj? Sami so v večnosti našli odgovor, za nas pa ostaja vprašanje brez človeškega odgovora. Zato lahko v nas vstaja notranja upornost pred temo in skrivnostjo te popolnoma nerazumljive smrti. Če na vprašanje: Zakaj? ne najdemo odgovora, pa posije žarek luči v temo iz skrivnosti Kristusove smrti na križu. Kristusova smrt na križu je bila najbolj nerazumljiva, krivična, nasilna in boleča. Doživel jo je v svojih najboljših letih. Zal smo se na dogodek, na katerega nas spominja vsak križ, tako navadili, da nas ne pretrese in nas vprašanje: Zakaj? ne vznemiri. Iz vere vemo, da je bila njegova smrt prehod v novo življenje in naše odrešenje.

Prilika o pšeničnem zrnu, ki smo jo slišali v evangeliju, ima na tem kraju in ob spominu na te žrtve prav poseben pomen. Dobesedno so padli v zemljo in umrli, da bi obrodili sad. Upamo, da so zase že našli mir in plačilo pri Bogu. A tudi za slovenski narod so zrna že obrodila sad doma in po svetu in prepričani smo, da bo ta sad vedno bogatejši.

Kaj nam govorijo mrtvi, ko jim danes izkazujemo spoštovanje in molimo zanje? Prvo, kar nam pravijo, je: Opuščamo vsem, ker smo sami pri Bogu našli odpustanje. Odgovorimo jim: Tudi mi odpuščamo vsem in vsakomur, da bi tudi sami našli odpustanje pri Bogu. Drugo, kar nam govorijo mrtvi, je: Rotimo vas, storite vse, kar je v vaši moči, da se nikdar več ne ponovi kaj takega, kot se je dogajalo v Kočevskem Rogu. In tretje: Izpolnite vrzeli, ki so nastale z našo prezgodnjo smrtjo; gradite boljše

- 4 -

prihodnost slovenskega naroda, naše skupne domovine^{Jugoslavije} in celotne Evrope in človeštva na trdnih temeljih resnice, svobode, pravičnosti, spoštovanja, prijateljstva in ljubezni; podajte se na pot sprave med živimi, na dolgo in težko pot, ki pa je edina pot v življenje.

Ko se ljudje vračajo od pogreba, tudi če so ob pokopu še enkrat doživeli vso bolečino, so vendar olajšani. Sprejeli so, kar se ne da spremeniti, kar ni v človeških rokah. Izkazali so čast in spoštovanje in hvaležnost mrtvim. Obljubili so, da jih bodo ohranili v spominu. Življenje pa gre naprej. Tako smo tudi mi vse mrtve sprejeli v svoje občestvo živih in mrtvih in se podajamo na pot naprej. Ob priliki o pšeničnem zrnu nam tudi žrtve in grobovi v Kočevskem Rogu in po vsej slovenski zemlji govore o življenju. Sprejmimo to sporočilo življenja. Z maso zadušnico in s simboličnim cerkvenim pogrebom smo naredili, kar smo bili dolžni in do česar so imeli mrtvi pravico. Sedaj pa se podajmo na pot naprej. Življenje ima svoje zakone in svoje zahteve. A pšenično zrno, ki je padlo v zemljo, že kali, že poganja, že prinaša sadove. Bodimo drug drugemu dobri in plemeniti in pošteni sopotniki in iskreni prijatelji. Bog je z nami!

Nadškof: Verujem v enega Boga,

Vsi: Očeta vsemogočnega, stvarnika nebes in zemlje, vseh vidnih in nevidnih stvari.

In v enega Gospoda Jezusa Kristusa, edinorojenega Sina božjega; ki je iz Očeta rojen pred vsemi veki in je Bog od Boga, luč od luči, pravi Bog od pravega Boga; rojen, ne ustvarjen, enega bistva z Očetom, in je po njem vse ustvarjeno; ki je zaradi nas ljudi in zaradi našega zveličanja prišel iz nebes. - (Vsi se priklonijo) In se je utelesil po Svetem Duhu iz Marije Device in postal človek. Bil je tudi križan za nas, pod Poncijem Pilatom je trpel in bil v grob položen. In tretji dan je od mrtvih vstal, po pričevanju pisma. In je šel v nebesa, sedi na desnici Očetovi. In bo spet prišel v slavi soditi žive in mrtve; in njegovemu kraljestvu ne bo konca.

In v Svetega Duha, Gospoda, ki oživlja; ki izhaja iz Očeta in

- 6 -

Sina; ki ga z Očetom in Sinom molimo in slavimo; ki je govoril po prerokih.

In v eno, sveto, katoliško in apostolsko Cerkev. Priznam en krst v odpuščanje grehov in pričakujem vstajenja mrtvih in življenja v prihodnjem veku. Amen.

Nadškof: Bratje in sestre, samo v luči Kristusove smrti in vstajenja moremo prav vrednotiti človekovo življenje in smrt. Prosimo danes za tiste, ki so po človeški krutosti prezgodaj končali življenje.

Bralec: Gospod, podeli vsem domobrancem, ki so končali svoje življenje tu, na Rogu ali v Teharjih, ^{in drugje} večno bivališče med svetniki.

Vsi: Prosimo te, usliši nas!

Bralec: Gospod, nakloni vsem partizanom, ki so umrli po kočevskih gozdovih ali drugod, luč svoje slave.

Vsi: Prosimo te, usliši nas!

Bralec: Gospod, sprejmi rajne Hrvate, Srbe, Rome in druge, ki so umrli na slovenskih tleh, v svoje nebeško kraljestvo.

Vsi: Prosimo te, usliši nas!

Bralec: Gospod, tolaži nas, ki žalujemo za svojimi rajnimi, s tolažbo vere in z upanjem na večno življenje.

Vsi: Prosimo te, usliši nas!

Bralec: Gospod, naj se ob misli na mrtve vsi iskreno prizadevamo za medsebojno spoštovanje, strpnost in spravo.

Vsi: Prosimo te, usliši nas!

Nadškof: Usmiljeni Bog, ti ljubiš vse ljudi in rad odpuščaš, naj naši rajni, ki se jih danes spominjamo, po priprošnji Device Marije in vseh svetnikov uživajo večno veselje. Po Kristusu, našem Gospodu.

Vsi: Amen.

EVHARISTIČNO BOGOSLUZJE

Zbor: Darujemo ti, o Gospod, * kelih zveličanja * in prosimo tvoje usmiljenje, * naj se s prijetnim vonjem dvigne, * pred tvoje božje veličastvo * v naše in vsega sveta zveličanje.

- 6 -

- 7 -

O sprejmi, sveti Oče, dar * ki ga poklanjamo, * tole brezmadežno hostijo; * za vse navzoče naše brate * in za vse verne kristjane. * Živim in mrtvim naj bo v zveličanje.

Nadžkof: Molite, bratje in sestre, da Bog vsemogočni Oče, sprejme mojo in vašo daritev.

Vsi: Naj sprejme Gospod daritev iz tvojih rok, v hvalo in čast svojemu imenu, v blagor tudi nam in vsej svoji sveti Cerkvi.

Nadžkof: Usmiljeni Bog, prinašamo ti svoje darove in te prosimo za naše brate. Verovali so v ljubezen, svojega Odrešenika, naj jim bo zato usmiljen sodnik, ki s teboj živi in kraljuje vekomaj.

Vsi: Amen.

Nadžkof: M: Gospod z vami.

Vsi: In s tvojim duhom.

Nadžkof: Kvišku srca.

Vsi: Imamo jih pri Gospodu.

Nadžkof: Zahvalimo se Gospodu, našemu Bogu.

Vsi: Spodobi se in pravično je.

Nadžkof: Res se spodobi in je pravično, primerno in zveličavno, da se ti vedno in povsod zahvaljujemo, Gospod, sveti Oče, vsemogočni večni Bog, po našem Gospodu Jezusu Kristusu.

V njem nam je zasijalo upanje blaženega vstajenja. Res nas žalosti usoda smrti, toda tolaži nas obljuba prihodnje nesmrtnosti. Tvojim vernim, Gospod, se življenje spremeni, ne pa uniči. Ko s smrtjo razpade šotor našega bivanja na zemlji, nam je že pripravljeno večno bivališče v nebesih.

Zato z angeli in nadangeli in vsemi nebeškimi zbori pojemo hvalnico tvojemu veličastvu in nenehno vzklikamo:

Zbor: Sveti, sveti, sveti Bog! * Vse je polno tvoje slave. * Tebe moli zemlje krog, * molijo nebes višave. * Vsi svetniki te časte, * vsi pravični te slave.

- 7 -

- 8 -

Nadškof: Resnično si svet, Gospod, naš Bog, vir vse svetosti. Zato posveti, prosimo, po svojem Duhu te darove, da nam postanejo telo in kri našega Gospoda Jezusa Kristusa.

Ko je šel prostovoljno v trpljenje, je vzel kruh, se zahvalil, ga razlomil, dal svojim učencem in rekel:

Vzemite in jejte od tega vsi, to je moje telo, ki se daje za vas.

Prav tako je po večerji vzel kelih, se spet zahvalil, ga dal svojim učencem in rekel:

Vzemite in pijte iz njega vsi, to je kelih moje krvi nove in večne zaveze, ki se za vas in za vse preliva v odpuščanje grehov. To delajte v moj spomin.

Nadškof: Skrivnost vere.

Zbor: Tvojo smrt oznanjamo, Gospod, in tvoje vstajenje slavimo, dokler ne prideš v slavi.

Nadškof: Sveti Oče, spominjamo se Kristusove smrti in vstajenja. Zato ti darujemo kruh življenja in kelih zveličanja. Zahvaljujemo se ti, da smemo biti tu pred teboj in ti služiti.

Ponižno prosimo, naj nas Sveti Duh po prejemu Kristusovega telesa in njegove krvi združi, da bomo vsi eno.

Spomni se, Gospod, svoje Cerkve, razširjene po vsem svetu. Spopolni jo v ljubezni, skupaj z našim papežem Janezom Pavlom in z menoj, svojim nevrednim služabnikom, in vsemi, ki služijo oltarju.

Spomni se naših bratov in sester, ki si jih s tega sveta poklical k sebi. S krstom si jih pridružil svojemu Sinu in njegovi smrti, naj z njim tudi vstanejo v večno življenje.

Spomni se tudi drugih naših bratov in sester, ki so zaspali v upanju na vstajenje in vseh ljudi, ki so umrli v tvoji milosti, in jim daj gledati svoje obličje.

Prosim te, usmili se nas vseh, da bomo v večnem življenju skupaj z božjo materjo Devico Marijo, z apostoli in vsemi svetimi, ki so živeli v tvoji ljubezni, in te bomo hvalili in slavili po tvojem Sinu Jezusu Kristusu.

- 9 -

Po Kristusu, s Kristusom in v Kristusu, tebi, vsemogočnemu Bogu Očetu, v občestvu Svetega Duha vsa čast in slava na vse veke vekov.

Vsi: Amen.

OBHAJILNI OBRED

Nadžkof: Kristjani se obračamo na Boga, našega Očeta, z molitvijo, ki nas jo je naučil Gospod sam. V tej molitvi, ki jo tolikokrat ponavljamo, je tudi prošnja: Odpusti nam naše dolge, kakor tudi mi odpuščamo svojim dolžnikom. Pridejo trenutki, spremljajo nas spomini, vstajajo čustva in bolečine v nas, da nam je skoraj nemogoče iskreno govoriti: Odpusti - kakor tudi mi odpuščamo. Tolikokrat ne znamo, ne zmoremo, nočemo odpustiti. Prosimo Očeta, da nam odpusti tudi ta naš dolg in nam da moč za odpuščanje. Zato v moči Svetega Duha molimo:

Vsi: Oče naš, ki si v nebesih, posvečeno bodi tvoje ime, pridi k nam tvoje kraljestvo, zgodi se tvoja volja kakor v nebesih tako na zemlji. Daj nam danes naš vsakdanji kruh in odpusti nam naše dolge, kakor tudi mi odpuščamo svojim dolžnikom, in ne vpelji nas v skušnjava, temveč reši nas hudega.

Nadžkof: Reši nas, vsemogočni Oče, vsega hudega, podari nam mir v naših dneh, usmiljeno pomagaj, da bomo vedno živeli brez greha, in varuj nas vsakega nemira, ko polni blaženega upanja pričakujemo prihod našega Odrešenika Jezusa Kristusa.

Vsi: Tvoje je kraljestvo, tvoja je oblast in slava vekomaj.

Nadžkof: Gospod Jezus Kristus, svojim apostolom si rekel: Mir vam zapustim, svoj mir vam dam. Ne glej na naše grehe, ampak na vero svoje Cerkve. Utrdi jo v miru in jo vodi k popolni edinosti, da se izpolni tvoja volja, ki živiš in kraljuješ vekomaj.

Vsi: Amen.

Nadžkof: Gospodov mir bodi vedno z vami.

Vsi: In s tvojim duhom.

- 9 -

- 10 -

Nadžkof: Jezus Kristus, Božji Sin in naš Odrešenik, je naš mir in naša sprava z Bogom in z ljudmi. V vsaki maši nam oznanja, prinaša in daje svoj mir. Danes, na tem kraju in ob tej priložnosti, ga sprejmimo z odprtim in plemenitim srcem. Simbolično dejanje, da drug drugemu podamo desnico, znancu ali neznancu, ki stoji poleg nas, naj bo tiho in nevsiljivo vabilo, da bi se po spravi z mrtvimi podali na veliko težjo, daljšo in morda bolečo in osebno zahtevnejšo pot sprave med živimi. Naši rajni nas bodo spremljali na tej poti, živi pa bodimo drug drugemu spoštljivi, potrpežljivi, razumevajoči in plemeniti sopotniki in prijatelji. V znamenje te pripravljenosti si podajmo roke.

Zbor.

Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta, usmili se nas.
 Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta, usmili se nas.
 Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta, podari nam mir.

Nadžkof: Glejte, to je Jagnje božje, ki odjemlje grehe sveta.

Vsi: Gospod, nisem vreden, da prideš k meni, ampak reci le besedo in ozdravljena bo moja duša.

Nadžkof: Blagor povabljenim na Jagnjetovo gostijo.

Zbor: Usmiljeni Jezus, ozri se na me, * iskrene se dvigajo k tebi želje. * Naj ljubim srčno le tebe samo, * ki svoje razkrivaš Srce mi lepo.

Če joka sirota, tolažbo deliš, * za ovco zgubljeno pa sam se solziš. Naj ljubim gorko le tebe samo, * usmiljen me dvigni na ramo svojo.

Ko v družbo nebeško boš srca jemal, * boš zvesto ljubezen najvišje dejal. * Saj ljubim zvesto le tebe samo, o sprejmi me k sebi, v veselo nebo.

Jaz sem živi kruh, ki sem prišel iz nebes. * Kdor je od tega kruha, bo živel vekomaj! * In jaz ga bom obudil * poslednji dan. * Moje meso je res jed in moja kri je res pijača. * Kdor mene uživa, bo živel po meni! * Jaz sem živi kruh, ki sem prišel iz

- 10 -

- 11 -

nebes. * Kdor je od tega kruha, bo živel vekomaj! * In jaz ga bom obudil * poslednji dan.

SKLEP

Nadškof: Molimo. Dobro Oče, tvoj Sin nam je v zakramentu svojega telesa dal popotnico za večnost. V moči te hrane privedi naše brate k nebeški gostiji. Po Kristusu, našem Gospodu.

Vsi: Amen.

POGREBNI OBRED

Zbor: Jaz sem vstajenje in življenje. * Kdor v me veruje, * bo živel na vekomaj. * Četudi bo mrtev, bo živel. * Kdor v tem življenju v me veruje, ne umrje na vekomaj.

Nadškof: Bratje in sestre! Udeležili smo se evharistične daritve za naše brate. Zdaj jih vsi skupaj še enkrat pozdravimo. Naše slovo naj bo izraz naše ljubezni. Naj nam olajša žalost in utrdi upanje. Nekoč jih bomo veseli prijateljsko objeli v nebesih, kjer ni več smrti, ampak mir in veselje v Kristusovi ljubezni.

Zbor: V nebesa naj te spremijo angeli, ob tvojem prihodu naj te sprejmejo mučenci in privedejo naj te v sveto mesto Jeruzalem. Zbor angelov naj te sprejme in z Lazarjem, nekdanj ubogim, uživaj večni pokoj.

Nadškof: Blagoslovljeni naj bodo ti grobovi v imenu Očeta in Sina + in Svetega Duha.

Vsi: Amen.

Nadškof: Vzemi, zemlja, kar je tvojega, Kristus naj sprejme, kar je njegovega, telo je iz zemlje, duh pa je od zgoraj vdihnjen.

- 11 -

- 12 -

Z nebeško roso naj orosi vašo dušo Bog Oče in Sin in Sveti Duh.

Vsi: Amen.

Nadškof: Z nebeško vonjavo naj okrepča vašo dušo Bog Oče in Sin in Sveti Duh.

Vsi: Amen.

Nadškof: Iz prsti si jih naredil, s kostmi in kitami si jih sklenil. Obudi jih, Gospod, poslednji dan. Po Kristusu, našem Gospodu.

Vsi: Amen.

Nadškof: Molimo, bratje in sestre, za naše rajne, za vse vojne žrtve in za vse rajne Gospodovo molitev:

Vsi: Oče naš, ki si v nebesih, posvečeno bodi tvoje ime, pridi k nam tvoje kraljestvo, zgodi se tvoja volja kakor v nebesih tako na zemlji. Daj nam danes naš vsakdanji kruh in odpusti nam naše dolge, kakor tudi mi odpuščamo svojim dolžnikom, in ne vpelji nas v skušnjavo, temveč reši nas hudega.

Nadškof: Molimo. O Bog, tvojih dni ni števila in tvojemu usmiljenju ni konca; vsaka smrt nas spominja, da je naše življenje kratko in negotovo. Zvesti tvoji Cerkvi naj ti na zemlji pod varstvom Božje Matere Marije služimo v zaupni in trdni veri, da skupaj z našimi rajnimi dospemo v tvoje kraljestvo. Po Kristusu, našem Gospodu.

Vsi: Amen.

Nadškof: Gospod, daj jim večni pokoj.

Vsi: In večna luč naj jim sveti.

Nadškof: V imenu Očeta in Sina in Svetega Duha.

Vsi: Amen.

Zbor: Marija, Mati moja, tolažba sladka meni, * siroti zapuščeni v dolini solzni si. * Ko jaz se spomnim nate, se meni v prsih zgane, * radosti nepozane zapoje mi srce.

O sladka Mati moja! Ob tvoji roki roma * po poti tja do doma naj varno tvoj otrok. * Ob koncu pa, Marija, naj umrem v ljubezni tvoji, * končani bodo boji, pri tebi bom doma.